



Jak vlastně nestuduji vysokou školu.

Asi čekáte, že si zde přečtete článek tytu Nostalgie, nebo jiný jemu podobný... Musím Vás všechny zklamat, dnes ne.

Co vlastně bylo příčinou toho, že jsem se rozhodl napsat tento článek? Asi tak 3 týdny před Vánocemi mi napsal Szotek e-mail, ve kterém mě žádal, jestli bych mu nezkontroloval příklad ze statistiky, a další neporadil jak vypočítat. Hned jsem mu napsal, že já jsem na tom ze statistikou ve štíru, ale že pokusím sehnat někoho, kdo by to vypočítat uměl. Měl jsem docela dost starostí a byl jsem i částečně líný, takže jsem to odložil, jak policie Mrázkův případ. Nakonec, jedno úterý (myslím, že hned před Vánocemi) mi večer přišla sms s tím, že se Szotek ptal, jak jsem na tom s tím úkolem. Zašel jsem za Wadesem a tam jsme to do 11 večer řešili (musím přiznat že spíše jen on).

Říkáte si, o co že mi jde? Jde mi o to, že dnes jsem se dozvěděl, že na Silvestra měl Szotek řeči typu „Řešili to dva týdny a stejně mi to nepomohlo“, na češ prý Pamela měl také velmi hezké komentáře typu „Pomoc od ekonomů, to je šílenství, to nejde, ti nic neumí.“ Nechci zde už rozvádět další hlášky, typu „Od té doby co jsem na ČVUT jsem konečně na výšce“ (Krzauzi).

Proto jsem se rozhodl napsat tento článek, bych se tady konečně ohradil vůči všem, kteří rádi tvrdí, že si zde jen „válíme šunky“. Už mě to opravdu nebaví, poslouchat ty ohrané řeči a hlavně se mi nelíbí, když se člověk opravdu snaží někomu pomoci a jediné, čeho se mu dostane, je posměch za to, že to prý Szotkovi nepomohlo. Nevím, nemohu tvrdit, že příklad byl dobře, nepovažuji se ani za průměrného statistika, já jsem jen jej přepsal do mailu. Zde musím přiznat, že jsem se s tím nepáral, protože bylo 11 večer a ještě jsem musel jít k Wadesovi pomoci mu s účetnictvím.



Na ekonomce (a myslím si, že to není jen případ VŠE) se opravdu neučí tak tvrdě, jak na příklad na medicínách, či technických školách. Uznávám, je to pravda. Proti tomu bych neměl žádné námitky. Ale my zase děláme jiné typy věcí, které nejsou obvyklé na jiných školách, např. týmové prezentace, případové studie apod. Nevím, do jaké míry jsou různé prezentace na technických školách, ale rozhodně tam asi nikdo nestopuje čas na půl minuty přesně, nesmíte používat papír, být v oblecích, nikdo asi nekomentuje slidy, které musí být povinně v PowerPointu. Navíc, každý, kdo někdy pracoval v týmu ví, jak těžké je vůbec sladit rozvrh jednotlivých členů týmů dohromady tak, aby to vycházelo. Dovolil bych si polemizovat, že je to stejně obtížné, jako limity v matematice na technické škole.

Určitě uslyším námitku od Krzauziho, že on zde studoval a tak ví jak to tady vypadalo a podobně. Mnohokrát již totiž Krzauzi pronášel, že zde v podstatě nic nemusel dělat. Ano, vím, a tak si hned na začátek dovolím říct jednu větu, kterou řekl Krzauzi taky: „Já to vidím, kde jsem já (se znalostmi) a kde je Marián (spolubydlící).“ Krzauzi již nejméně od začátku druhého semestru chtěl školu opustit a přejít na stavební fakultu ČVUT a tak se také příliš nehnal za „top-výsledky“ a také nikdy nezažil, co to je se učit na tzv „bakuli“ – bakalářskou zkoušku.

Jednu výhodu na VŠE opravdu máme a to jsou stránky „Všeborec“, na kterých se studenti v masovém měřítku dělí o zkušenosti od profesorů a není zde těžké nalézt všechny varianty testů, které zítra dostanete na písemce i s řešením. Ano, je to velmi velká výhoda – ulehčuje to studium, ale nezlehčuje - spíše bych řekl, že to ukazuje na vynalézavost zdejších studentů.

Pamela rád tvrdil, že by dokázal ekonomku udělat o slavných matfyzáckých jarních prázdninách. Dovolím si s nim v tom polemizovat. Ano, vím, že by mu nedělala problém matika, či statistika. Nejsem si však už až tak jistý tím, jak by Pamela zvládl předměty typu účetnictví, či managementy – né že by se je nezvládl naučit, ale myslím si, že zrovna jeho technická povaha je s tímto neslučitelná.

Každá škola má své klady a každá zápory. Mohl bych tady „nadhodit“ argument nejpádnější a to je nezaměstnanost absolventů VŠ ekonomických, ale nechci se tímto ohánět. Chci jen konečně ukázat všem, že tady opravdu jen nasedíme a neodpočíváme, že se zde taky něco dělá. Každý student se může rozhodnout, jestli se studiem profláká, či ne. Může to zkusit, pravděpodobně i projde, ale časem zjistí, že při obyčejné debytě v televizi nedokáže rozlišit mezi státním a veřejným dluhem apod. Hodně studentů se zde opravdu snaží a nezaslouží si, aby byli pořád uráženi.

Rád bych se také vyjádřil k tomu, proč jsem použil jména Pamela, Krzauzi a Szotek. Jsou to lidé, kteří nejčastěji ekonomku kritizují a z výjimkou Krzauziho k tomu nemají „mandát“.

